

VERRUIMING VAN DE TOEPASSING DER NATUURSCHOONWET

door
A. F. KUHN.

Bij de eerste uitvoeringsbeschikking van het Besluit Inkomstenbelasting 1941 is in artikel 36 het volgende bepaald:

- (1) „Voor de heffing van de inkomstenbelasting worden de werkzaamheden, rechten en verplichtingen eener naamlooze vennootschap als werkzaamheden, rechten en verplichtingen harer gezamenlijke aandeelhouders beschouwd, indien
 1. de werkzaamheden der naamlooze vennootschap uitsluitend of hoofdzakelijk bestaan in de instandhouding en exploitatie van onroerende goederen, waarvan op de wijze, omschreven in artikel 2 tweede lid der Natuurschoonwet 1928 is bepaald, dat zij kunnen worden aangemerkt als landgoederen in den zin van artikel 1 dier wet;
 2. alle aandeelhouders natuurlijke personen zijn;
 3. het aantal aandeelhouders niet meer dan twintig bedraagt;
- (2) Indien aan de voorwaarden van lid 1 niet langer wordt voldaan, houdt lid 1 op van toepassing te zijn van den aanvang van het kalenderjaar af, waarin het gezamenlijk vervuld zijn van alle voorwaarden een einde heeft genomen.
- (3) Voor de toepassing van lid 1 worden personen, die slechts een gedeelte van een aandeel tot bron van inkomsten hebben, mede als aandeelhouder beschouwd.
- (4) Het bij dit artikel bepaalde heeft geen invloed op de toepassing van artikel 21, in verband met artikel 19 lid 2 van het Besluit.”

Deze bepalingen beteekenen een belangrijke belastingfaciliteit voor de Naamlooze Vennootschappen welke exploitatie van landgoederen (geplaatst onder de Natuurschoonwet) tot doel hebben.

Zooals door mij reeds eerder werd uiteengezet¹⁾ waren deze Vennootschappen, als eigenares van bosschen, tot nu toe in vele opzichten fiscaal slechter behandeld dan de na-

¹⁾ Ned. Boschbouw Tijdschrift 1932 no. 4.

tuurlijke personen, met name doordat de N.V. niet kon profiteeren van de bepaling uit de Wet op de Inkomstenbelasting 1914 (overgenomen in het Besluit Inkomstenbelasting 1941) dat de opbrengsten, verkregen uit exploitatie van opgaand bosch buiten het bereik van de Inkomstenbelasting vallen. Daarnaast werd als bezwaar gevoeld dat die — op zich zelf reeds zeer matige — opbrengsten uit het bosch bij uitkeering door de N.V. eerst werden getroffen door de Dividend- en Tantiëmebelasting en daarna nogmaals bij den aandeelhouder bij diens Inkomstenbelasting.

De oude Dividend- en Tantiëmebelasting, die laatstelijk ongeveer 12 % bedroeg, leeft gewijzigd voort in de Winstbelasting waarvan het toekomstig percentage wordt geschat tusschen 30 en 50 % ; bovenaangehaalde bezwaren worden dus evenredig vergroot.

Een klein voorbeeld moge de scheeve verhouding verduidelijken : Wanneer een particulier voor f 10.000.— hout verkoopt, kan hij die f 10.000.— vrij van Inkomstenbelasting tot zich nemen.

Verkoopt de N.V. voor f 10.000.— hout, dat zal zij, zolang het geen abnormale kap betreft, daarover eerst minstens f 3000.— Winstbelasting betalen en daarna betalen de aandeelhouders over het als dividend ontvangen restant uiteindelijk nog weer een Inkomstenbelasting, welke afhankelijk is van totaal inkomen en familieverhoudingen, doch al gauw 33 % beloopt (gedacht is aan gehuwd persoon zonder minderjarige kinderen met een totaal inkomen van f 30.000.—). Van de f 10.000.— is dan ongeveer de helft overgebleven !

Gevreesd moest worden dat onder deze omstandigheden en gezien de fiscale faciliteiten welke het Liquidatiebesluit aan de Vennootschappen biedt bij liquidatie der N.V.'s, vele Vennootschappen zich genoodzaakt zouden zien over te gaan tot het kiezen van een anderen rechtvorm. Zulks zou zeer te betreuren zijn omdat juist de N.V. vorm voor duurzame exploitatie van grootere bosschen vele voordeelen biedt ; om herhalingen te vermijden moge ik ook hier verwijzen naar mijn bovengenoemd artikel.

De aangehaalde bepalingen van de Uitvoeringsbeschikking Inkomstenbelasting 1941 verdienen dan ook de waardeering van den boschbouwer. Weliswaar betreffen zij nog alleen de Inkomstenbelasting doch het is logisch aan te nemen dat ook de Winstbelasting parallele bepalingen zal krijgen. Dan zullen tevens de reeds hier en daar gebleken moeilijkheden bij de vaststelling van wat aanwas, wat normale kap en wat verzilvering van houtkapitaal is, hare oplossing vinden.

Het nut van de beperking der faciliteit tot de Vennootschappen met hoogstens twintig aandeelhouders is intusschen niet duidelijk ; familievennootschappen ter instandhouding

en exploitatie van landgoederen zijn juist vaak opgericht omdat er meerdere erfgenamen waren en wanneer er sedert de oprichting enkele tientallen van jaren zijn verlopen is het aantal aandeelhouders door nieuwe verervingen al gauw opgelopen tot boven de 20! Deze beperking schijnt mij tegengesteld aan het streven tot instandhouding der landgoederen en boschvennootschappen.

UIT DE DAGBLADEN.

Algemeen Handelsblad, 18 September 1941.

FINSCH HOUTPRODUCTIE.

Aankap zeer beperkt.

Helsinki, 17 Sept. (Europapress). Het Finsche economische blad „Kauppa-lehti” houdt zich uitvoerig bezig met den houtexport van Finland. Er wordt de nadruk op gelegd, dat in Finland momenteel groote voorraden hout aanwezig zijn en dat er op de buitenlandsche markten groote vraag naar dit product bestaat. Als gevolg van de verkeersmoeilijkheden is het evenwel niet mogelijk van deze conjunctuur volledig profijt te trekken. Overigens heeft men ook in Finland het kappen van hout zeer beperkt. Terwijl in normale tijden 230 miljoen m³ per jaar gekapt wordt, was deze hoeveelheid in het afgelopen jaar tot 175 miljoen m³ gedaald. In den vorigen winter is een voorraad van 165 miljoen m³ voldoende geweest om het verbruik te dekken.
